

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăutate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 37.
Corespondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Poplăcei Nr. 37
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, în 11 Novembre.

Murmurul românilor, ce se ved desbrăcați de dreptul cel mai prețios, de dreptul electoral, se vede că nu a fost atât de puternic, ca să misce inimile impetrite ale magiarilor de a da țerei o lege electorală mai ecuitabilă.

Alegerile dietale se apropie, târgurile și traficul deja se încep pe întrégă linie.

Guvernul intră la tocmeli cu ómeni scăpătați, cu ómeni strimtorați și nici prin cap nu-i trece, că ar fi sosit timpul ca legea electorală să se modifice în sens uman și liberal.

Partidele opoziționale, nici nu vor să scie de pretenziunile naționalităților, și contele Apponyi o a spus această la Zombor fără nici o știelă.

Sistemul reprezentativ este dar numai un favor al națiunii magiare, un privilegiu, de care e dat numai magiarilor să se bucure, pecând cetățenii români, ómeni cu casă și masă, ómeni, cari știu scrie și citi, ómeni, cari dau avutul lor în sânge și în bani pentru tron și patrie, sunt despoiați de dreptul de a se pute și ei valida în viața publică.

Un punct principal din programul nostru a fost modificarea legii electorale, ca să putem participa la alegerea în numărul cum ni se cuvine.

Simțul de dreptate al poporului magiar, al guvernului și al parlamentului unguresc atât e de toxic, încât cele mai elementare principii de drept nu intră în capul lor.

Acolo unde e vorba de a asupra pe români, de a-i scóte din viața publică, de a i reduce la nimica, toți magiarii sunt una.

Nu este deosebire între cel mai modest mame-luc guvernamental și între cel mai aprig kosuthist. Aici sunt de minune înțeleși.

În fața acestei situațiuni triste, ce s'a creat românilor de sub coróna stului Stefan alegerile dietale pentru parlamentul unguresc, pentru noi pot avé tot aceea importantă, ca revoluția din Brasilia.

Nu ne póte trage inima, ca să ne încăldim pentru înstituiunea legislațiunii, câtă vreme noi suntem scoși de acolo, nu ne putem entusiasma nici pentru o majoritate a lui Tisza ori Szapáry, ca și pentru a lui Ugron ori Apponyi, căci toți acești corifei nu țin sémă și cont de noi și de pretenziunile noastre juste.

Până când nu putem pași la urnă în numărul acela ce ne compete, până ce cercurile electorale

sunt măestrit arondate, pentru noi alegerile pentru parlamentul unguresc sunt Hecuba.

Nu am fost pentru sufragiul universal, dar am cerut ca în Transilvania să între în valóre legea electorală cea din Ungaria.

A fost această o pretensiune esagerată?

Nici decât.

Aveam dreptul și datoria să cerem mai mult decât atât, dar nu o am făcut ca să nu ni se impute, că tindem spre nihilism și spre alte bazaconii inventate de creerii cei înfierbântați ai șovinistilor.

Cererile noastre au fost tractate cu dispreț și ungerii s'au dedat a vorbi de călare cu noi.

În sumeția lor nu ved, că lumea face progrese, că tóte țerile civilisate au dat o întindere cât de mare libertății cetățenului și că numai ungerii mai sunt, cari au o legislativă compusă pe 2 baze de censuri electorale, o anomalie fără păreche această în istoria statelor europene.

Să fie ei în stare a nega, că tóte aceste sunt făcute ca să asupra pe români?

Noi nu credem, că pot cu fața sênină să o nege această.

Va să dîcă în programul lor de lucrare este luat ca un sistem asupra elementului român și dacă ađi românii stau pasivi față de parlamentul unguresc, dacă nu vor nici să audă de alegeri, nici de legislativă, magiarii sunt cei ce au împins lucrurile în direcțiunea această.

Partidele magiare pot face pacturi între sine, guvernul póte dimitte comiți supremi și i póte înlocui cu alții, tóte aceste manopere electorale au să ne lase reci, noi nu ne vom îmbuna nici nu ne vom întrista.

Noi cerem și pretindem să se schimbe legea electorală, și atunci vom vedé, că cum ne vom întocmi trebile.

Dacă agenții administrațiunii nu vor influința alegerile, dacă corupțiunii i se va pune capét, dacă forța gendarmilor și a baionetelor nu vor fi aplicate, atunci și numai atunci vom lua decisiuni categorice. După calapodul vechiu și ruginit, cu ómenii cei stricați și corupți ai sistemului vechiu nici nu tractăm, nici nu stăm la vorba și nu ni e permis să stăm pe baza unei legi atât de afurisite, cum e legea electorală din Ardeal cu censul ei ridicat.

Aceste eram datori să le accentuăm acum, când să șoptescă când din o parte, când din altă, că guvernul a intrat la învoelă cu românii sau că unii fruntași ai românilor s'au apropiat de kosuthisti,

o invențiune drăcescă și acesta a unor ómeni, cari îmbată lumea cu apă rece și pescuesc în turbure.

Nu vor intra românii la învoială nici cu guvernul, nici cu kosuthistii până ce nu s'a satisfăcut postulatul celui cardinal al lor „modificarea legii electorale din Ardeal”. Dacă au ajuns la atât, calea le e deschisă să facă ceea-ce le dictéază interesele lor, dar nu interesele partidelor magiare, chieime-se ele guvernamentale ori opoziționale, căci în fond ambele tind la sugrumarea noastră politică și națională.

Revista politică.

Presa română din Ungaria se ocupă cu alegerea de deputat dietal, întemplată în zilele trecute în Becicherecul mic. Ales a fost un candidat al guvernului, care mai înainte a fost protopretor al cercului.

Bătătoriu la ochi a fost, că succesul alegerii se atribuie alegătorilor români, popor și inteligență.

Foile române ved prin acesta periclitată pasivitatea; őr la rëndul lor foile magiare, care încă s'au ocupat și se mai ocupă de această cestiune, creă că s'a făcut un pact cu guvernul și proba cea dintâiu s'a făcut în Bănat. —

Conflictul între biserica catolică și între stat pare a deveni din ce în ce mai acut. Noul primat al Ungariei ținuse în zilele trecute o vorbire în limba latină clerului, care-l bineventă. Punctele cardinale ale vorbirei sunt, că noul primat este cel mai umil supus al papei, ale cărui ordine el va să se le ducă în îndeplinire spre binele și folosul bisericei catolice.

Ómenii mai cu influință și în special presa magiară se întrébă, cum rămâne cestiunea cu purtarea matriculelor?

Se scie adecă, că actualul primat este candidatul guvernului și că prin urmare guvernul a știut de promisiunile arhiepiscopului Vasszary.

Cam în mod ironic reflectéază presa opozițională, că guvernul a capitulat încă de când a intrat în pertractări cu actualul primat.

Scirile din Budapesta anunță, că ministrul de culte va fi îndepătat în dietă despre cestiunea căsătorilor micste. —

Vorbirea ministrului de externe Kalnoky în delegațiuni a făcut bună impresiune și presa europeană o comentéază într'un mod de tot favorabil. Ministrul nostru se bucură și de o reputațiune órecare, mai vértos pentru sinceritatea espunerilor.

FOIȚA.

Inceputurile, organizarea și stabilirea iesuiților.

(Urmare.)

Pentru că papa trăgea folóse atât de mari în urma ordinului celui nou, așa nu se putea aréta îngrat față cu el și Ignățiu căștigă dela el cu înlesnire un favor după altul. Așa generalul primi în scurte intervale bisericelile „Dela Strata” și a „St. Andrei”, mai primi la pótele muntelui ángeresc locul de lipsă ca să póta zidi o nouă și măréța casă de profes pentru membrii celor patru voturi; așa i succese lui a înființa o mulțime de institute foarte costisitoare, ca d. e. „institutul rozelor” pentru fete tinere, a căror castitate era amenințată, „asile și locuri de adăpost pentru femei corupte”, „școla catechumenilor” pentru jidovi, cari erau convertiți la cristianism, „orfanotrofeul pentru orfani sêraci”. Lucrul principal însă pe care-l căștigă Ignățiu dela Paul III a fost măréța lărgire a privilegiilor ordinului pentru că fără aceste favoruri societatea iesuiților nu s'ar fi putut ridica nici odată la întinderea și splendoréa, la care au ajuns mai târziu.

Deja la anul 1543 adecă d'abea doi ani după înființarea ordinului, se arată că cifra membrilor pe care Papa la început i réștrînse la șesezeci, era cu mult

pré mică pentru enormul cerc de activitate, pe care și'l propuseră iesuiții. Din acest motiv deci Paul III emise o nouă bulă, cu data din 14 Martiu 1543, numită după cuvintele începătoare: „Injunctum nobis” — în care i se da lui Ignățiu autorisarea a recruta atâți consoți, câți va vrea, de care privilegiu să și folosi în modul cel mai larg. De importantă însă și mai mare pentru ordin era, o altă autorisare cuprinsă în aceeași bulă, acărei consecențe nu se puteau prevedea și ca de care nu mai avuse până atunci nici un alt ordin. Acésta autorisare dice: „că atât Loyola cum și fiecare viitor general al ordinului, cu prealabilă consultare a celor mai distinși membrii ai ordinului, dar de altcum cu totul arbitrar se póta schimba legile ordinului, respective să le sisteze, sau se adaóge la ele, ori să facă cu totulul noué, precum vor pretinde împregiurările și ca aceste constituțiuni modificate ori de nou create se aibă aceeași valóre, ca și când ar fi aprobate de papa, chiar și atunci, când scaonul roman n'ar fi avut nici o cunoștință prealabilă despre ele.” Acestea să cuprind literal în numita bulă papală, deși pare a fi o nebunie, ca un papă să dea unui general al ordinului un astfel de privilegiu periculos, prin care el ajungea aproape cu totul independent de scaonul roman și un despot cu o putere așa extraordinară de mare, încât ori-ce stat ar fi

trebuit se simtă o gróză formală față cu el. În faptă, autorisarea amintită ar fi trebuit se pună pe gânduri pe ori-care guvern, mai înainte de a permite ca ordinul iesuiților să se încuibe în ori-ce stat, pentru că în virtutea acelei autorisări, ordinul iesuiților devenia un cameleon, căruia ori-care general nou i puté da un colorit nou și deci nu putea înspira încredere.

Ignățiu mai căștigă prin bula din 3 Iunie 1545 un nou privilegiu, care n'a contribuit puțin la desvoltarea influinței și puterei noului ordin. Papa acordă prin aceea bulă iesuiților dreptul, ca „ori unde ar merge să se póta urca pe ori-care amvon, se învețe în ori-ce loc și să înființeze catedre, să șpovedéască și se absólve de tóte păcatele chiar și de acelea, pe care și le rezervase scaonul apostolic, a putea se dispenseze de tóte pedepsele și censurile bisericesci, de voturi și pelegrinări și a impune în locul acelor alte fapte bune, a putea celebra ori-unde și în orice cés missa, cum și în fine să administreză tóte sacramentele, fără să aibă lipsă de prealabilă învoire a preoțimei locale sau chiar și numai a episcopului în acărui diecesă se aflau.” Acésta era de nou o foarte mare favorisare a iesuiților față cu celelalte orduri, dintre care nici unul nu se putea lăuda, că posedă astfel de prerogative.

Ședințele delegațiilor continuă încă. Decursul ședinței dela 17 Novembre a comisiunii pentru afacerile de războiu 'l reasumăm în următoarele:

Beöthy, făcând propunerea ca guvernul comun de războiu să însușească pe loc măsurile de lipsă pen- a se transfera regimentul 79, Jellacici, dela Fiume în alt loc. Amintă cele petrecute în parlament cu afacerea Uzela și arată pe larg răspunsul, ce l'a dat în parlamentul unguresc ministrul președinte în afacerea Uzela. Oratorul intră pe ministrul de războiu, dacă el a dat esprime înaintea lui Uzela punctul de vedere al disciplinei? Amintă, că ministrul de războiu a desaprobat încoronarea mormântului, ce o făcuse regimentul Jellacici la Novidvor; aplicat este ministrul de războiu a transfera regimentul Jellacici?

Baronul Bauer, ministru de războiu, declară, că împărțirea și deslocarea armatei face parte din dreptul coronei și în puterea acestui drept regimentul de infanterie 79 a fost staționat în Fiume cu scopul de a ușura pe cât e cu putință mobilizarea regimentului. Față cu observațiunea din urmă a lui Beöthy, ministrul de războiu declară, că în afacerea Uzela, în înțelegere cu ministrul de războiu. Declară ministrul, că pedepsele, ce s'au dictat cu ocaziunea această, au fost ordonate de el însuși, le a comunicat cu comanda corpului de armată și i s'au făcut cunoscute regimentului pe cale oficială.

Contele Szapáry, ministru președinte, se vede silit a declara, că-i sare pe la decizia procedurii lui Beöthy, care voese să pună declarațiunea făcută de ministrul președinte înaintea parlamentului într-o lumină dubie, ca și cum ar avea lipsă de confirmarea ministrului de războiu. În contra acestei insinuațiuni a lui Beöthy protesteză în modul cel mai hotărât.

Bolgár Ferencz ia în apărare pe Beöthy. El află de lipsă de înțelegere a regimentului din Fiume, fiindcă acesta ar fi dată de direcțiune pentru cercurile militare.

Beöthy declară, că nu trage la indoială cuvintele ministrului președinte, ci dorește numai confirmarea acelora prin ministrul de războiu.

După o polemie mai lungă, propunerea lui Beöthy a fost respinsă.

În privința esamenului de oficeri, Bolgár află o contradicție între statistica prezentată acum și între statistica prezentată de ministrul de honveți; după una, numărul voluntarilor osândiți la 2 ani de serviciu e de 170, după alta de 114. Se plânge, că din cauza limbei germane mulți voluntari sunt împedeți a depune esamenul de oficer.

Fejérváry, ministru de honveți, dăce că diferența între datele statistice provine de acolo, că una dintre ele a fost prezentată înainte de a se fi terminat pe deplin conscrierea. Plângerea lui Bolgár, că necunoștința limbei germane ar fi pricinuit nereușirea la esamen, e neintemeiată, ceea ce o dovedește cu date.

Münnich Arel constată, că scopul, ce s'a avut în vedere la aducerea legii pentru voluntari, s'a ajuns pe deplin, de orecă prin introducerea noii legi se dobândesc atâta oficeri de rezervă, de cât era lipsă pentru acoperirea neajunsului. Mai înainte abia depuneau esamenul 20%, acum însă 'l depun 80%. Dacă însă noii oficeri de rezervă corespund așteptărilor în privința calificațiunii lor, ori nu corespund, acesta numai mai târziu se va pute constata.

Camerile române sunt convocate în ședințe ordinare pe 15 Novembre. Scirile din România anunță că guvernul român a făcut o comandă de 100,000 puscii cu repetiție la fabrica de armă austriacă și că în curând se vor mai comanda încă tot așa.

Diariul „Naționalul“ sub titlul „Politica esteri- oră“ publică un articol, datorit unui bărbat de stat: În urma grupărilor definitive ale marilor puteri, ceea ce nu mai este un secret pentru nime, tripla alianță de o parte și alianța franco-rusă de alta, România trebuie neapărat să ia pozițiune față cu aceste grupări.

Timpul politicii de mâni libere sau de neutralitate a trecut.

Astăzi trebuie să ne pronunțăm pentru una sau alta din aceste grupări.

Ori-ce esitațiune, ori-ce șovăire ar fi fata'ă.

Trebuie, pentru-ca se nu fie prea târziu, pentru ca să nu fim târzi de evenimente, ca de pe acum cât e timpul să chibzuim cu sânge rece în ce parte cere interesul țării să ne îndrumăm, și, odată această stabilit, să punem condițiunile noastre.

Fără a ne pronunța printr'acest articol de diar, al căruia scop este de a atrage atențiunea asupra aceluia grave cestiuni de a pentru una sau alta din grupările marilor puteri, este învederat, că cea dintâi condițiune ce vom trebui să punem, fie cu ori și cine ne-am alia, ar fi garantarea întregității teritoriului nostru.

Er în special în cazul alipirei noastre către tripla alianță, ne trebuie neapărat, în al doilea rând, să

cerem ameliorarea sörtei românilor de dincolo de Carpați.

Am atins aci numai două din multiplele condițiuni ce ar fi dezbătut.

Dacă e evident, că pentru a trata nisce cestiuni atât de însemnate trebuie un guvern stabilit și tare în lăuntru pentru că numai așa ar pute să inspire încredere în afară.

Am reprodus scrie „Timpul“ după diarele vieneze o scire scurtă în care se afirmă, că nisce rescose tărănesci ar fi izbucnit în guvernatele rusele băntuite de fomete. Acestă scire a fost publicată mai întâiu de diarul polonez „Przegolond“ din Lemberg, sub forma următoarei informațiuni, pe care acel diar spune a o avea direct din Varșovia:

„Grupuri de țeraui înarmați cu furci și topore, pustiesc și omără prin provinciile băntuite de fomete. Mai multe mijde lucrători dela linia Cursk-Voroneș și Moscova Nijninogorod au părăsit și s'au organizat în bande, atacând trenurile de marfă fără să întimpine nici o rezistență.

„Proprietarii mari nu îndrănesc să-și părăsescă castelurile și sunt într'o adevărată stare de asediu. Guvernatorii, în raporturile lor oficiale, constată, că astfel de stări anarhice n'au mai domnit în Rusia de pe vremea făimosului Pugaciev, ale cărui cruzimi au îngrozit lumea. Pe cale administrativă mai multe sute de persoane au fost deja deportate în Siberia.

„Autoritățile se tem ca în această mișcare periculoasă se vor amesteca și anarhistii și atunci ar fi o răscolă generală cu caracter politic“.

După cum am dis și eri, aceste sciri, venind pe o cale destul de indirectă, trebuie să-și aștepte încă confirmați.

Scirile altor diare străine nu merg atât de departe. Ce e drept și din alte părți se exprimă temerea că o răscolă tărănescă pôte să izbucnescă în tot momentul, dar se pare, că guvernul rusesc ar fi în poziția unor mijloce de a delătura această grozavă primejdie.

Astfel se spune că, la multe stații de pe linia Wladiciavkas s'ar afla adunate deja cantități enorme de grâu destinate populațiilor băntuite de fomete. Ceea ce însă e rău și astăptă băntuite, este că acest grâu nu se transportă cu destulă promptitudine la destinație; ba se dăce, că o mare cantitate de grâu s'a stricat prin gări unde astăptă, adesea sub cerul liber, ca să pôte fi transportat mai departe.

La neglijența această se mai alătură apoi și incuria autorităților, cari în loc să se ocupe de mijlocele cele mai potrivite de a potoli fometea, își pierd vremea ca și mai înainte cu spionagiuri și persecuții.

Etă tot atâtea stări de lucruri a căror îndreptare din partea guvernului central ar face pôte ca primejdia răscolii, care e prezentată atât de iminentă, să pôte fi delăturată încă la vreme.

Raportul

consistoriului metropolitan plenariu către congresul național bisericesc.

(Urmare).

Durere, că această generală bucurie în scurt timp s'a prefăcut în cea mai adăncă mâhnire, care a cuprins pe credincioșii bisericii noastre pentru grava lovitură ce au îndurat augustii părinți, întreaga casă domnitoare și totă monarchia noastră, prin încetarea din viață a Alteței Sale ces. și regesci, a arhiducelui clironom Rudolf, urmată în mod repent în la 18/30 Ianuarie, 1889.

Consistoriul metropolitan, ca organ administrativ suprem al bisericii noastre, s'a grăbit prin o adresă votată în ședința extraordinară din 23 Ianuarie, 1889, a da esprime la preainaltul tron adăncelor regrete, cele purtau credincioșii bisericii noastre pentru acel trist și dureros eveniment.

Maiestatea Sa s'a îndurat preagrațios a primi ambele aceste acte omagiale pelângă esprimarea preainaltei mulțămiri notificate nouă prin rescriptele domnului ministru reg. ung. de culte și instrucțiune publică, alăturate aici sub 1/ și 2.

Puțin timp trecu, și biserica noastră fu de nou necesitată a îmbrăca doliul, urmând la 5/17 Februarie, 1889, după suferințele grele de patru zile în morb bronchitic, decedarea Preasânției Sale, primului și binemeritului episcop al reinșințatei eparchii a Caransebeșului, Ion Popasu, în al 81-lea an al laborii sale vieți.

Acest cas trist s'a adus numai decât din partea presi- diului metropoliei, pe calea înaltului ministeriu reg. ung. la preainalta cunoștință a Maiestății Sale cesaree și apostolico-regesci, deasemenea și la cunoștința înaltei case de magnafă a dietei ungare, al căreia membru a fost repausatul în viață sa.

Actul funebral s'a îndeplinit sub conducerea Preasânției Sale, a părintelui episcop din Arad, la 7/19 Februarie, al aceluia-și an.

În privința întregirii scaunului episcopesc, ajuns în vacanță, și a conducerii a afacerilor eparchiale, s'au

pus numai decât în aplicare dispozițiunile din statutul organic §§. 97—105 și 118, — în urma cărora, întrunindu-se în terminul statutariu sinodul estraordinariu electoral al eparchiei Caransebeșului, alegerea de episcop s'a îndeplinit la 27 Martie, 1889, sub conducerea metropoliei, cu observarea tuturor dispozițiunilor din statutul organic, alegându-se episcop fostul archimandrit și vicariu în archidieceză Nicolau Popea, carele după censurarea actului în sinodul episcopesc, și după urmata preainaltă întărire a alegerii, s'a chirotonit la 11/23 Iunie, 1889, ér la 2/14 Iuliu al aceluia-și an s'a introdus în eparchia respective în scaunul episcopesc.

Consistoriul metropolitan, luând cu bucurie cunoștință despre preainalta întărire a alegerii episcopului din Caransebeș în ședința din 21 August 1889, și-a esprimit mulțămirea sa pentru corectitatea observată la îndeplinirea scaunului episcopesc și mai ales pentru buna înțelegere și aprupe unanimitatea manifestată la alegere, — apoi pentru energia și arhiepreședintele metropolit în coronarea de rezultat, într'u delaturarea pedecii ivite, și încrușerarea validității votului diecesei; — în fine și-a esprimit consistoriul mulțămirea sa pentru considerarea cuvenită a acestui vot din partea înaltului guvern, care a propus Maiestății Sale întărirea actului de alegere.

Actele privitoare la acest obiuct să acud aici sub 3/.

La 10/22 Septembrie 1890, cu ocaziunea manevrelor militare în ținutul Oradii Mari, la cari a asistat Maiestatea Sa preagrațiosul nostru monarch, metropolitul însoțit de preasânțiilor episcopi, al Aradului și al Caransebeșului, și de alți membri mai distincți ai clerului din toate trei eparchiile noastre au depus înaintea Maiestății Sale omagiile bisericii noastre.

În asemenea mod s'au prezentat omagiile bisericii noastre în asemenea și preoțiunea din parțile învecinate la întimpinarea Maiestății Sale în Bistrița, la 31 August, a. c. Cuvântările cu cari s'au prezentat omagiile și preagrațioșele răspunsuri date la acelea, se află în aceluia de sub 4. 5/.

Cu privire la esecutarea concluziunilor congresului din a. 1888, încât acelea aparțin plenului consistorial, ne luăm voiă a raporta următoarele:

S'a învocat atențiunea și activitatea eparchiei asupra cestiunilor fondului de pensiune pentru învătăorii nostri și a revindicării școlilor confesionale din fostul confiniu militar banățian (concl. Nr. 53).

Despre proiectul de normativ pentru regularea dreptului de apelațiune (concl. Nr. 55) care s'a luat în pertractare nouă, cu considerare la voturile consistoriilor eparchiale, se va presenta raport special.

Esperințele de până acum în aplicarea regulamentelor pentru procedura judecătorească în cauze disciplinare și matrimoniale la consistoriul metropolitan și la consistoriile eparchiale nu ofer material suficient de a ne pronunța pentru decretarea definitivă, sau pentru modificarea, sau întregirea acelor regulamente (concl. Nr. 55 și 60).

Consistoriul metropolitan din partea sa fiind cu deosebită atențiune la esigințele practice în aplicarea acestora, ca și a tuturor regulamentelor, și informându-se din timp în timp asupra greutăților, scăderilor și mândăților, carise vor constata pôte de consistoriile eparchiale, și va face oficiul prezentând la timpul sau propunerii meritorie în una sau alta direcțiune. Până atunci regulamentele din cestiune rămân în vigoarea lor de până acum nealterată, care a făcut și va face și pentru viitoriu procesele matrimoniale și disciplinare la număr relativ puține. (Va urma.)

Raportul

„reuniunii femeilor române“ din Sibiu.

Onorată adunare generală!

Despre activitatea noastră și despre reuniunile dela ultima adunare generală încôce, avem onore e ve presenta următorul raport

În intervalul de 7 luni au avut loc 9 ședințe de comitet, 3 ședințe estraordinare și 6 ședințe ordinare.

La ședințele estraordinare a dat ansă 3 casuri de mörte förte regretabile, anume repausarea membrului din comitet de mai mulți ani, Ana Ghibu, mai departe ireparabila pierdere, ce a suferit președinta comitetului și în fine mörtea soterului și valorosului sprigimitor al reuniunii noastre, a membrului ajutor pe viață Dr. Ioan Moga.

Pentru acestea triste casuri comitetul și-a esprimit condolența sa în modul cuvenit, la locul sau veți binevoi și d vöstră a da esprime regretelor d-vöstre.

Locul devenit vacant în comitet prin mörtea membrului Ana Ghibu, mai departe un alt loc devenit vacant în urma abdicării membrului Ana Frâncu vor fi a se întregi prin alegere.

În ședințele ordinare s'a pertractat agendele reuniunii și în deosebi, cele ce privesc scöla susținută de reuniune.

Referitor la scöla ve putem raporta, că în semestrul II a anului scolar 1890/91 început la 8 Februarie a. c. au frecventat scöla 20 eleve, ér esamenle publice cu puțină după finalizarea școlii.

Nr. 360. [205] 1-3
Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroch vacant din parochia de classa a treia (III) Stăuini, tractul protopresbiteral gr. ort. al Geógiului II, pe baza rezoluțiunii consistoriale de dto 16 Aprilu a. c. Nr. 2559 B., publicându-se de două ori concurs fără rezultatul dorit, se escrie acum a treia óră concurs, cu termin de 30 zile dela prima lui publicare in „Telegraful Român“.

Venitele anuali împreunate cu acest post dau suma de 400 fl. v. a. Competenții au a-și asterne cererile instruite conform legilor din

vigóre la subsemnatul oficiu in termenul indicat.

Sécárêmb, 1 Novembre, 1891.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Geógiului II, in conțelegere cu respectivul comitet parochial.

Sabin PISO,
protopresbiter.

Nr. 447. [196] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de capelan lângă neputinciosul paroch din Stanija de jos, se publică al doilea concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare in „Telegraful român.“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din suma totală a venitelor de 401 fl., adecă 200 fl. 50 cr.

Concurenții au a-și substerne petițiunile, instruite conform normelor din vigóre, in termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral. In conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral gr. orient. al Zarandului.

Brad, la 19 Octobere, 1891.

Vasilu DAMIAN,
protopresbiter.

Nr. 467. [200] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch in comuna bisericescă de clasa

a III-a Úrisiul superior, sã publicã concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare in fõia „Telegraful român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 408 fl. 60 cr. v. a.

Informațiuni mai de aprõpe sã pot trage dela comitetul parochial al comunei numite.

Petenții vor inainta suplicele concursuale, instruite conform legilor in vigóre, subscrisului, p. u. Maros-Vécs. Oficiul protopresbiteral al Reghinului. Idicel, 6 Octobere, 1891.

In conțelegere cu comitetul parochial.
Galacteon ȘAGAN,
protopresbiter.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale cãii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobere 1891.

Table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Budapesta, gara de vest - Rușava - Vercerova, Budapesta - Arad - Teiuș, Murăș-Ludoș - Bistrița, Simeria (Piski) - Petroșeni, Arad - Timișóra, Ghiriș - Turda, Sighișóra - Odorheiu, Careii-mare - Zelău, Budapesta - Arad - Teiuș, Copșa-mică - Sibiu, Cucerdea - Oșorheiu - Reg. sãs., Simeria (Piski) - Hunedóra, Brașov - Zernesci, Brașov - Chezdi-Oșorheiu. Each section contains train schedules with columns for train type, time, and stations.

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnã orele de noapte.